

Posudek diplomní práce Ivany Jonákové:

Dekoratívni plastika Stanislava Suchardy

Dekoratívni plastika bývá tradičně v hierarchii sochařství opomíjena, protože její vázanost na architekturu a požadavky objednavatelů se zdají vážně omezovat její vlastní umělecký charakter. Proto se setkáváme s tím, že i u významných tvůrců bývá tato kapitola jejich díla nejméně a nedostatečně zpracována. Totéž doposud platilo i pro umělecko-historický pohled na tvorbu Stanislava Suchardy, u kterého se oceňovaly jeho plakety a s jistými výhradami i jeho pomníková tvorba.

Zásluhou Ivany Jonákové je, že se nenechala zmást tradičním přístupem a pochopila, že oblast dekorativní plastiky nabízí možnost nového pohledu, více zasazujícího sochaře do reálného historického prostředí jeho doby, do živé konfrontace umělce se společenskými požadavky, možnost konkrétně ukazovat, jak jeho pojetí umění se musí vyrovnávat s tím, že vyjde z chráněného prostoru umělecké výstavy nebo muzea do veřejného prostoru ulice a tam se doslova utká s přízní nebo nepřízní obecnosti.

Jonáková si uvědomila, že je v tom směru nejprve třeba vůbec sepsat Suchardovu dekorativní plastiku a vytvořila seznam 29 Suchardových akcí tohoto druhu v chronologickém pořádku, u nichž uvádí potřebné údaje týkající se staveb, architekta, výčet všech prací pro jednotlivé stavby, údaje o dochovaných modelech, plaketách a kresebných návrzích, dále archivní prameny, zprávy z dobového tisku, literaturu a odkazy na dobové fotografie u nezachovaných prací. Tento soupis je pak výborně dokumentován v rozsáhlé obrazové příloze, kde najdeme řadu odbornou literaturou dosud nepoužitých vyobrazení.

Tyto rešerše tvoří velmi solidní základ pro vlastní text diplomní práce, ve kterém Jonáková vychází z celkových monografických souvislostí a přitom dovede velmi civilním způsobem upozornit na řadu momentů, které jsou právě pro Suchardu typické a důležité. Přitom se právě ukazuje, že dekorativní činnost nemusela být jen záležitostí získávání finančních prostředků ke krytí vlastní umělecké tvorby. Zajímavý je stylový vývoj této plastiky, který sice vcelku kopíruje obecnější dobové trendy, ale vytváří také vlastní vnitřní konflikt, který právě ukazuje Suchardu v novém světle. Jde o konflikt mezi t.zv. "impresionistickou", novobarokně - rodinovskou koncepcí a novou stylizací expresivně-geometrizujícího typu, které se časově překrývají ve druhém pětiletí dvacátého století u Suchardy velmi intenzivně. Jonáková tak upozornila na situaci, kdy se dekorativismus stal důležitým problémem moderní transformace umění.

Diplomní práci Ivany Jonákové lze z těchto důvodů považovat za velmi zdařilou a plně ji doporučit k obhajobě.

Praha, 7.9.2006

Prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc